

Sheogorath Az őrült Isten

A következő szemelvényt egy híres kalandozó naplójából állítottuk össze, aki a harmadkor végének zűrzavaros időszakában élt. Vélhetően tevékenyen részt vett a Septim ház kiirtásában, s köze volt azokhoz az eseményekhez, amelyek Mehrunes Dagon megidézéséhez, s ezt követően kiűzéséhez vezettek. Ránk mégis csak a daedra hitről írott feljegyzései maradtak, amik jól tükrözik annak a kornak szálnalmas voltát, ahol egy ilyen ember is neves hős lehetett. A bejegyzéseket a jobb érthetőség kedvéért nem időrendben, hanem ABC renben közöljük.

(katt a nagyobb felbontásért a képre)

Bravil és Leyawiin közt találtam ezt a szentélyt, egészen közel Elsweyr határához. Sheogorath az őrültek ura, s követői bizony maradéktalanul megfeleltek elvárásának: az adott területre jutó holdkórosok száma minden bizonnyal magasán itt volt a legmagasabb egész Tamrielben. Aki csak arra jár, beszélgessen el velük, s megérti miről beszélnek. Ferul Ravel még őrizte nyomokban józan eszt, így egész érthetően elmondta, hogy az őrült herceg egy fej salátát, egy kisebb lélekkövet és egy spulni fonalat kívánt ajándékba. Ezek beszerzése semmi problémát nem okozott, így hamarost hallhattam a daedra hangját.

Ő felpanaszolta, hogy a közeli Border Watch városában túl nyugodtan mennek a dolgok, ezért úgy gondolta, el kellene viccelődni a falu khajiit lakóival, akik életük egy apokaliptikus prófécia árnyékában élnek. Ha khajiitról és annak megvicceléséről van szó, nem kell kétszer biztatni, pár pillanat múltán ott is álltam a faluban. Első ránézésre semmi furcsa nem volt a településben, hát a kocsma felé vettem utam, ahogy az jó kalandozóhoz illik.

Szinte beleütköztem Ri'Bassa-ba, a falucska sámánjába. Faggatózására azt feleltem, hogy vándorló tudós vagyok, ami igen kedvére való dolog lehetett, mert belefogott a K'Sharra jóslat ismertetésébe. A jóslatot egy távoli rokona tette már évekkel ezelőtt: a világ végét három jel fogja megelőzni - a rágcslók inváziója, majd éhínség, amit a lábasjóság halálához kötött, illetve a harmadik jel, a

félelem jele, amit kívülállóval nem oszthat meg. Sajnos többet nem sikerült megtudnom, bárhog is faggattam, s különben is, valami furcsa szag zavart. Magyarázatért a kocsmároshoz fordultam, aki, mint kiderült, furcsa szokásnak hódolt - sajtot gyűjtött. Volt is neki egy darabka Olroy sajtja, ami közismert licheket is megszégyenítő szagáról. Hohó, ez a jóslat valóra váltás nem is lesz oly nehéz! Megvártam amíg éjjel mindenki nyugovóra nem tér - van egy olyan kényszerképzetem, hogy bármilyen jóslat csak sötét éjjel válhat valóra - majd finom kézzel kiemeltem a sajtot tárolójából.

Kimentem a kocsmából, s a lépcső mellett meg is láttam egy bográcsot, amiben valaki valamit főzött. Egy kis sajttól még semmi sem lett rosszabb, gondoltam, s bele is vágtam a bográcsba. Apám, az a bűz! Orrbefogva menekültem, s ha eddig kétséges volt, most kiderült, hogy az a sok ember, aki patkánynak nevezett, tévedett. Míg én menekültem, apró lábak zaja hallatszott a messzeségből, s percek múltán egész hadnyi rágcsló tülekedett a kondér körül. Ri'Bassanak szólni sem kellett: lihegve érkezett, s mialatt a K'Sharra jóslatról habogott valamit, bő kézzel szórta a patkánymérget, majd elrohant máshova tüsténtkedni. Lelkiismeretesen összeszedtem a mérget, tudtam annak jobb helyet is. Már rég kiszemeltem a kocsmá másik oldalán a járomot, mivel nem vettem volna a lelkemre, ha valamelyik lakos meghal a patkányméregtől, ezért az állatok etetőjébe szándékoztam rejteni a veszélyes anyagot. Ezek a balga bárányok nem megették mindet? Meg is haltak, teljessé téve a káoszt: Ri'Bassa, lélekszakadva szaladgált, a falu lakosai otthonukba húzódtak siránkozva, s fejemben megszólalt Sheogorath hangja.

Megdicsérte eddigi erőfeszítéseimet, megkért, hogy menjek a falu közepére, mert a harmadik jelről, a félelem jeléről ő fog gondoskodni. Kíváncsian mentem a megadott helyre, ahol az ég vörösbe váltott, a macskák nyüsztve húzódtak ki házuk elé és félve bámultak felfelé. S ekkor... de ezt inkább fedje jótékony homály, próbálkozzon mindenki a daedránál, hátha elmondja neki.

Én mindenesetre a röhögéstől fájó hassal tértem vissza a szentélyhez, ahol Sheogorath szintén fulladozva adta át Wabbajack-et (bármilyen szörnyet - NPC-t nem - 20 másodpercre átváltoztat véletlenszerűen egy másik szörnyé), ami biztosította, hogy még sokáig mosolygós kedvem maradjon.